entem ꝑiter ſicut blandientē aīo dexi
debat. Videns itaqꝫ ſimpronius ꝑfectꝰ
tantā in puella conſtanciā parentes eius
allogtᵘʳ. Et qa erant nobiles et vim inferre
nō poterat. titulū eis xpianitatis oppoſ
uit. Sequenti aūt diē agnen ſibi pn̄tari
iubet. et iterū atqꝫ iterū repetens repli
care cepit. de iuuenis amore ſermonē.
Cumqꝫ oēs ſermones eiꝰ caſſo labore de
ficerent. ſiſti eam iterū ſuis tribunalibꝰ
iubet. Cui et dixit. Supſticio xpianorū
de quorū te magicis artibꝰ iactas. niſi
a te fuerit ſegregata. n̄ poteris inſania
abicere pectoris. et meis cōſilijs ꝑbere
conſenſum. Unde ad venerandam deam
Veſtam te ꝑperare neceſſe eſt. ut ſi ꝑſeue
rancia virginitatis placet. eiꝰ die no
ctuqꝫ ſacrificijs venerandis inſiſtas. Ad
hec beata agnes dixit. Si filiū tuū q̄uis
iniquo amore vexatū tn̄ viventē hoīez
recuſaui hoīez utiqꝫ qui ē rōnis capax
qui et audire et videre et palpare et
ambulare pt̄. et fulgore lucis huius
cū bonis ꝑfrui. Si ergo huc cauſa am
oris xᵢ nulla poſſū racione reſpicere.
quomodo poſſū idola muta et ſurda
et ſine ſenſu et ſn̄ aīa colere. et ad in
iuriā ſūmi dei ceruices meas vanis
laudibꝰ inclinare. Audiens hec ſimpromꝰ
dixit. Cupio conſultū eſſe infātie tue
et adhuc te deos blaſphemantē. Idcirco
differo. quia annos tuos infra ſenſū
aſpicio. Noli ergo temetipſā ita decipe
ut motus deorū incurras. Btā agnes
dixit. Noli infanciam corporalē ita in
me deſpicere ut putes me velle habere
te ꝓpiciū. Fides eīn non in annis ſed in
ſenſibꝰ gerit. et deꝰ omīps mētes magꝭ
cōꝓbat quā etates. Deos aūt tuos quoꝝ
motus me incurrere nō vis. ꝑmis iraſci
ꝑmitte. ipſis loqui. ipſi hoc m̄ precipiat.
ipſi iubeant ſe coli et adorari. Verutn̄
quoniā te ad hoc video tendere qđ impe
trare nō poteris. quicquid tibi videtur
exerce. Simpromꝰ ꝑfectꝰ dixit. Vnū
tibi e duobꝰ elige. aut cū virginibꝰ dee
Veſte ſacrifica. aut cū meretricibꝰ ſcor
taberis i contubernio lupanari. Et longe
erit a te xpiani qui te magicꝭ artibus
imbuerūt. ut hāc calamitatē intrepido
aīo te ꝑferre poſſe confidas. Unde ut
dixi aūt ſacrifica dee Veſte ad laudem
generis tui. aut ad ignominiā natalium
tuorū eris publice abiectionis ſcortum.
Tūc btā agnes cū ingenti cōſtācia dixit.
Si ſcires quis eſt deus meus non iſta
ex ore tuo ꝑferres. Unde qꝛ ego noui
virtutem dn̄i mei ihū xᵉ ſecura contem

no minas tuas. credēs qꝛ neqꝫ ſacrificem
idolis tuis. neqꝫ polluar ſordibus alienis.
Mecū eīn habeo cuſtodem corporꝭ mei an
gelū dn̄i. Nā unigenitꝰ dei filiꝰ quē igno
ras. murus m̄ eſt impenetrabilis. et cu
ſtos m̄ eſt. nūqꝫ dormiens. et defenſor m̄
eſt nūqꝫ deficiens. Dij aūt tui a q̄ erei ſūt
ex qbꝰ cucume meliꝰ fiūt ad uſꝰ hominū.
aut lapides ex quibꝰ fiūt platee melius
ſternūt. Diuinitas ergo nō lapidibꝰ va
nis habitat. ſed in celis. neqꝫ i ere. neqꝫ
aliquo metallo ꝫ in regno ſupno cōſiſtit.
Tu aūt et ſimiles tui niſi ab iſtoꝝ cultu
receſſeritis ſimilis vos pena concludet.
Sic eīn illi i igne conflati ſūt ut fūderē
ent. ſic colentes eos ꝑpetuo incendio cō
flabunt. nō ut fundant. ꝫ ut cōfundat
et pereant in eternū. Ad hec inſaniꝰ iudex
iuſſit eā expoliari. et nudā ad lupanar
deduci ſub voce preconia dicentis. Agnen
ſacrilegam virginē dijs blaſphemā in
ferentem. ſcortis lupanaribꝰ data. Stati
aūt ut expoliata eſt. crine reſoluto tantā
capillis eiꝰ graciā diuina conceſſit v̄tute
ut meliꝰ eorū fimbrijs videretur tecta
quā veſtibꝰ. Ingreſſa aūt agnes turpitudis
locū. angelū hic dn̄i ita ꝑparatū inuenit.
ut eā inmenſo lumine circūdaret. ita ut
nullꝰ poſſet eā ꝓ ſplendore illo nec con
tingere nec videre. fulgebat enim tota
cella illa ſic ſol radians in v̄tute ſua. Et
quantū quis curioſior oculis eē voluiſſet.
tantū ſui viſus aciem obtundebat. Cūqꝫ
ſe moroz dn̄o ꝓſtraſſet. apparuit an ocu
los eiꝰ ſtola candidiſſima. et apphendēs eā
induit ſe et dixit. Gras tibi ago dn̄e ihū
xpe qui me i numero ancillarū tuarum
computās. veſtiariū m̄ largiri p̄cepiſti.
Ita naqꝫ ad menſurā corpuſculi eiꝰ aptū
erat indumentū. et ita nimio candore
cōſpicuū. ut nullꝰ dubitaret hoc n̄ manibꝰ
angelicis ꝑparatū. Interea lupanar locꝰ
oracionis efficit. In quo oīs qui fuiſſet in
greſſꝰ adoraret. et dans honorē inmenſo
lumini. mūdior regrediebat foras quā
fuerat intꝰ ingreſſꝰ. Cū hec agerēt ꝑfecti
filiꝰ qui erat auctor huiꝰ ſceleris venit
ad locū cum ſodalibꝰ ſuis iuuenilis quaſi
inſultaturꝰ puelle cū quibꝰ libidinis ſue
ſe credebat ludibriū exercere. Et ingre
ſſos ante ſe furentes pueros et turpit
ſciuentes. cū nimia autem veneracione
egreſſos cepit impotētes arguē. ac va
nos et molles et miſeros iudicare. et ir
ridens eos locū in quo virgo orabat au
denter ingreſſꝰ eſt. Et videns tn̄ lumen
circa eā non dedit honorē deo ꝫ irrueꝭ
in ipo lumine priꝰqꝫ ul̄ manū eā cōtinge
ret. cecidit in faciem ſuam et ꝑfocatus

License: CC-BY-NC – St. Gallen, Kantonsbibliothek, Vadianische Sammlung, VadSlg Ms. 70, f. f.%20114r – Casus Sancti Galli; Vitae sanctorum (http://www.e-codices.ch/en/vad/0070/f.%20114r)